
**A DOKTORI ISKOLÁKBAN MEGVÉDETT NÉVTANI TÉMÁJÚ
DISSZERTÁCIÓK 2008-BAN**

**BAUKO JÁNOS: RAGADVÁNYNÉV-VIZSGÁLATOK KÉTNYELVŰ
KÖRNYEZETBEN
(NÉGY SZLOVÁKIAI MAGYAR TELEPÜLÉS
RAGADVÁNYNÉVRENDSZERE)**

Eötvös Loránd Tudományegyetem, Magyar nyelvtudomány

Budapest, 2007. 240 lap

Témavezető: Hajdú Mihály

Opponensek: Raátz Judit, Vörös Ottó

Védés: 2008. április 8.

Megjelenés:

Bauko János: Ragadványnév-vizsgálatok kétnyelvű környezetben.
Konstantin Filozófus Egyetem – Magyar Nyelvtudományi Társaság.
Nyitra–Budapest. 2009. 226 lap

1. A kutatás célja. – A magyar névtudományban a személynevek különböző típusainak kutatása gazdag múltra tekint vissza. A ragadványnevekkel foglalkozó szakirodalom bőséges, de Szlovákia magyarlakta területein kevésbé vizsgálták a kutatók ezt a névtípust; néhány rövidebb tanulmány látott csak napvilágot. Ezért fontosnak tartottam újabb települések ragadványnévrendszerének bemutatását, névadási és névhasználati hagyományainak, változásainak megörökítését.

Kutatásom célja elsődlegesen a szlovákiai magyarok ragadványnév-használatának tüzetesebb vizsgálata. Négy szlovákiai magyar településen (Búcs, Dunamocs, Hetény, Izsa) gyűjtöttem a névanyagot. A ragadványnevek állományára, nyelvi milyenségére hatással van a magyar–szlovák kétnyelvű környezet, ezért munkámban a névanyagban fellelhető kontaktusjelenségeket is vizsgálom. Elsősorban a felnőttek névhasználatával foglalkozom, de a diákok névadási szokásait is érintem. Mind a diakrón, mind a szinkrón névanyagot elemzem. Vizsgálom az írott forrásokban található írásbeli ragadványneveket, az élőnyelvben használatos ragadványnevek névadási indítékait, valamint a névanyagban fellelhető szociolingvisztikai, dialektológiai, etimológiai, névélettani, szófajtani, morfológiai, stilisztikai sajátosságokat is. Összevetem a felnőttek és a diákok névanyagát, s rámutatok a két korosztály ragadványnevei közötti különbségekre, az eltérő névadási és névhasználati sajátosságokra. Összehasonlítom az egyes falvak névadási, névhasználati szokásait; a névanyagban megtalálható egyezéseket és eltéréseket statisztikailag is szemléltetem. A mellékletben szerepel a kutatópontok földrajzi elhelyezkedését mutató

térkép, az egyes falvak (mai) család- és keresztnéveinek gyakorisági listája és a ragadványnevek mutatója.

2. Általános tudnivalók. – Az értekezés e részében elméleti kérdésekkel foglalkozom: a ragadványnév kialakulásával, fogalmával, a személynevek történetében és rendszerében elfoglalt helyével. A magyar ragadványnév-kutatások vázlatos történetét alapvetően időrendi sorrendben tekintem át. A felnőttek ragadványnévanyagát elemző tanulmányokon túl a diákragadványnevekkel foglalkozó írásokkal is foglalkozom. A Szlovákiában történő magyar, illetve magyar vonatkozású ragadványnév-kutatásokat önálló fejezetben foglalom össze.

A szlovákiai magyarok körében a *ragadványnév* terminus kevésbé használatos és ismeretes. A kutatásaim során többször megtörtént, hogy az adatközlők nem ismerték, először hallották a szót. *Ragadványnév* helyett a diákok körében gyakoribb a *becenév* műszó használata, a felnőtteknél pedig településektől függően a *csúfnév*, *gúnynév*, *melléknév*, *becenév*, *tapadéknév*, *megkülönböztető név* kifejezés. A ragadványneveket a kutatópontjaimon *csúfnevek*-nek hívják.

3. A kutatópontok. – A kutatópontok kiválasztásakor figyelembe vettem, hogy a vizsgált településeken a magyar nemzetiségű lakosok alkossák a helyi összlakosság nagyobb részét, hasonló lélekszámmal rendelkezzenek, egy tájegységbe tartozzanak, egymáshoz közel álljanak és legyen iskolájuk.

A kiválasztott kutatópontok a Komáromi járásban találhatók. A magyar nemzetiségű lakosok száma mind a négy szomszédos szlovákiai magyar településen meghaladja a helyi összlakosság 70%-át (Búcs 93,6%, Dunamocs 92%, Hetény 87,1%, Izsa 72,8%).

A tájegységnek nem volt a múltban külön megnevezése. A komáromiak *Vágon túl*-nak nevezik ezt a területet, mivel az említett falvak a Vág folyón túl, keletre fekszenek a várostól. A tájegység megjelölésére újabban a *Vág és Garam köze* megnevezés is használatos.

4. A gyűjtés módszere és forrásai. – Munkámban mind az írásbeli, mind a szóbeli ragadványneveket igyekeztem összegyűjteni. A történeti ragadványnevek feltáráshoz diakrón vizsgálat szükséges, ezért a hivatalos iratokban kutattam az írásbeli megkülönböztető neveket. Minden olyan fellelhető vonatkozó írott forrást (anyakönyvek, telekkönyvek, jegyzőkönyvek, falumonográfiák, kéziratok, szépirodalom stb.) igyekeztem áttekinteni, melyben személynevek szerepeltek.

Az élőnyelvben használatos ragadványneveket generációtól függően eltérő módszerrel gyűjtöttem. A felnőttek körében aktív kérdező módszert alkalmaztam, közvetlen válaszoltak kérdéseimre az adatközlők. Falvanként minden korosztályból arányosan választottam adatközlőket (10 fiatal – 10 középkorú – 10 idős), tehát a kutatást 120 személy segítette. A felnőttek ragadványnevein kívül a diákok ragadványneveit is összegyűjtöttem. A kutatást a kutatópontjaimon található kilenc évfolyamos, magyar tannyelvű általános iskolákban végeztem el. A diákragadványnevek gyűjtése kérdőíves módszerrel történt. Iskolánként 100 diák töltötte ki a kérdőíveket, tehát a vizsgálatban 400 adatközlő vett részt.

5. Eredmények. – A ragadványnevek az írott forrásokban is előfordulnak. Azért volt szükség a rögzítésükre, hogy a név egyértelműen betölthesse identifikáló funkcióját. Az általam vizsgált 18–20. századi dokumentumokban megkülönböztető névként szerepel

a ragadványnév teljes alakja, kezdőbetűje, az anya vagy a feleség lánykori családneve, az apa keresztnév vagy beceneve, a lakóhely, a foglalkozás és az életkor megjelölése.

Összességében 2167 élőnyelvi ragadványnevet gyűjtöttem össze (a felnőttek körében 1299-et és a diákoknál 868-at). Mivel egyes ragadványnevek ismétlődnek, a névféleségek száma 1826.

A felnőttek körében a névadási indíték szerinti ragadványnévtípusok között a külső tulajdonságra utaló ragadványnevek (25,17%) alkotják a legnépesebb csoportot. Ezen belül a legtöbb név keletkezését az egyén testalkata, termete motiválja. A második helyen az ismeretlen és bizonytalan indítékú ragadványnevek állnak (21,17%). Ezt követik a belső tulajdonságra vonatkozó ragadványnevek (14,09%). A negyedik helyet a foglalkozásra, mesterségre, tisztségre utaló nevek foglalják el (9,85%), nagyobb részük közvetlenül nevezi meg a foglalkozást. Nem sokkal maradnak el mögöttük a névviselő család-, keresztnév-, illetve becenevére utaló ragadványnevek (9,31%). A hatodik pozíciót az eseményre utaló nevek foglalják el (6%). Ezek után gyakorisági sorrendben a családtagok, ismerősök nevére vonatkozó ragadványnevek (5,31%) következnek. Kutatópontjaimon ritkábban szolgál a névadás alapjául a szavajárás (3,08%), egyéb életkörülmény (3%), az egykori vagy jelenlegi lakóhely (2,31%) és az életkor (0,69%).

Az attitűdvizsgálat azt mutatja, hogy a névviselők többsége elfogadja ragadványnevet (87,14%). A ragadványnevek nagyobb része említőnévként funkcionál (66,97%), de szólítónévként való használatuk (33,03%) sem ritka. Az élőnyelvben a személynévtípusok közül elsősorban a ragadványnévvel azonosítják a személyeket, illetve családokat. A ragadványnevek fontos szerepet töltenek be a közösségekben, a falvak személynév-állományának szerves részét képezik.

A dialektológiai szempontú vizsgálat alapján elmondható, hogy a ragadványnevekben elsősorban a nyelvjárással egyező hangtani jelenségek jelennek meg. Az alaki tájszavak a kutatópontjaimon gyakrabban töltenek be ragadványnévi funkciót, mint a jelentésbeliek vagy a valódi tájszavak. Ragadványneveket a nyelvjárásban használatos frazeologizmusok is tartalmaznak.

A ragadványnevek túlnyomó része nem öröklődik, ezért a névanyag az idő függvényében dinamikusan változik. Az 1299 ragadványnév közül 299 öröklődik; ez a névanyag 23%-át érinti. A részleges családi ragadványnevek (228) számban megelőzik az egész családra kiterjedő családi ragadványneveket (71). Az öröklődő ragadványnevekből 264 férfiágon és 35 női ágon öröklődik. Legjellemzőbb az apa ragadványnevének öröklődése. A férfiak gyakrabban kapnak ragadványnevet, mint a nők: a ragadványnevek 86%-a férfiakhoz, 14%-a pedig nőkhez kapcsolódik.

Az élőnyelvben 12-féle névszerkezet fordul elő. A ragadványnevek legnagyobb részét az önmagukban használt nevek alkotják (62,43%). Ezek önállóan identifikálják a személyt. A kételemű névkapcsolatban használt ragadványnevek (33,56%) típusán belül a leggyakoribb szerkezet típus az R+B, amikor a ragadványnév megelőzi a becenevet, s lényegében a családnevet helyettesíti. A három tagból álló névkombinációban ragadványnevek ritkábban fordulnak elő (4%).

A ragadványnevek nagy része főnévből (55,04%), ezen belül elsősorban köznévből (35,26%) keletkezett. A legtipikusabb névalkotási mód a tőszó, elemi köznévi tulajdonnevesülése és ragadványnévként való használata (30,87%).

A ragadványnévanyagban a hangulatkeltés nyelvi kifejezőeszközeként elsősorban a névmetaforák szolgálnak, melyek a külső vagy belső tulajdonságra utaló ragadványnevek

csoportjában található legnagyobb arányban. Expresszív szerepet töltenek be továbbá a metonimikus, onomatopoeitikus stb. ragadványnevek.

A szlovákiai magyarok ragadványnév-használatára hatással van a magyar–szlovák kétnyelvű környezet, a nyelvi kölcsönhatás eredményeként a névanyagban a kontaktusjelenségek is megjelennek. A kutatópontjaimon a magyar nemzetiségű lakosok alkotják a falvak népességének többségét, ami a gyűjtött névanyagban is kimutatható: a magyar eredetű nevek mellett csak elenyésző mértékben található szlovák (és egyéb etimonú) ragadványnevek. Az egyes nyelvekből származó nevek aránya a közösség nyelvi hovatartozására is utal. A szlovákiai magyarok ragadványnév-használata anyanyelvdominánsnak (magyardominánsnak) tekinthető.

A ragadványnevet viselők nagy része az idősebb korosztályhoz tartozik. A fiatalabban már nem ismerik teljességgel e névanyagot, és egyre kevesebben lesznek közülük ragadványnevek tulajdonosai. Az egykor homogén falu manapság egyre heterogénebbé válik. Az exogámia, lakosságcsere, urbanizáció nem kedvez a ragadványnevek létrejöttének. A társadalmi hatások közül főképpen a Csehszlovák Köztársaság megalakulása utáni időszak és a kitelepítések korszaka (1946–1947) befolyásolta a falvak személynév-rendszerének megváltozását. A kitelepített családokhoz szorosan fűződő ragadványnevek kiszorultak a mindennapi használatból. Ezek a nevek már csak az idősebb generáció emlékezetében élnek. A gazdag ragadványnév-állomány a homogén közösség összetartó erejét, névadási szokásait érzékeltette. A lakosságcsere következtében újonnan betelepült családok ritkán kaptak ragadványnevet a falu közösségétől.

Az életkor szerinti főbb eltérések a felnőttek és a diákok ragadványnév-használatával kapcsolatban mutatkoznak. A felnőttek ragadványnévadása elsődlegesen értelmi jellegű alapul: a sok azonos nevű személy pontosabb azonosítása érdekében jöttek létre a „csúfnevek”. A diákoknál főképpen az érzelmi jelleg okozza a ragadványnevek keletkezését. A névadás indítékai hasonlóak, de megoszlási arányuk eltérő. A felnőtteknél az összegyűjtött névanyag legnagyobb hányadát a külső tulajdonságra utalók és az ismeretlen eredetűek teszik ki. A diákoknál ezzel ellentétben a névadás indítéka többnyire ismert. A névadás legfrekvenciáltabb motivációja a névviselő család-, kereszt-, illetve becenevével kapcsolatos, ezek játékos átalakításával keletkezett a diákragadványnevek nagy része (a személynévi eredetűek közül leggyakoribbak a családnevek becézett formái). Mind a felnőtteknél, mind a diákoknál hasonló megoszlási arányban szolgál a névadás alapjául a külső és belső tulajdonság, valamilyen esemény és a családtagok, ismerősök neve. A diákoknál nem jelenik meg névadási motívumként a foglalkozás, s csak elenyésző mértékben a szavajárás, egyéb életkörülmény, lakóhely, életkor. A felnőttek körében gyakrabban szerepelnek a tulajdon- és köznevek elferdített alakváltozatai, míg a diákoknál a lexikális köznevek. A különböző, változatos szerkezetű névkombinációk a felnőttek ragadványnév-használatára jellemzőek; a diákragadványnevek önmagukban, egyéb névelem (család-, kereszt-, becenev) nélkül identifikálódnak. A felnőttek ragadványnevei általában hosszabb életűek, invariánsak (csak ritkán változnak), az egyén gyakorta egész életén át viseli a faluközösség által ráragasztott nevet, sőt ez a név öröklődhet is. A ragadványnevek használati köre tágabb, szélesebb körben ismertek és használatosak, elsősorban említőnévként funkcionálnak. A diákragadványnevek rövidebb ideig élnek, változékonyak, szűkebb közösségben (iskola, osztály) ismertek és használatosak, ritkán öröklődnek, szólítónévként funkcionálnak. Általában egy ragadványnév identifikálja a felnőttet, ritkán több; az iskolában átlagosan 2–3 ragadványnevet

is adnak a diákok osztálytársaiknak. A felnőttekre az egynevűség, a diákokra a többnevűség jellemző. A diákok ragadványnev-használata a felnőttekhez hasonlóan magyar-domináns, a névanyag zöme magyar eredetű.

**N. FODOR JÁNOS: ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁG
SZEMÉLYNEVEINEK KOMPLEX NYELVI ELEMZÉSE (1401–1526)**

1. Értekezés, 226 lap; 2. Északkelet-Magyarország személynévszótára (1401–1526), 219 lap; 3. Adattár. Északkelet-Magyarország személynéveinek okleveles forrásai (1401–1526), 295 lap + mellékletek Eötvös Loránd Tudományegyetem, Magyar nyelvtudomány Budapest, 2008.

Témavezető: Hajdú Mihály

Opponensek: Hoffmann István, Ördög Ferenc

Védés: 2008. november 21.

Megjelenés: N. Fodor János: Személynevek rendszere a kései ómagyar korban Budapest, 2009; N. Fodor János: A Felső-Tisza-vidék késő középkori személynéveinek szótára (1401–1526). Budapest, 2009. Megjelenés előtt.

1. A szakirodalom egybehangzó véleménye szerint a személynévtörténet legkevésbé feltárt korszakának a 15. század tekinthető, pedig ez az időszak a kételemű névrendszer megmerevedése, állandósulása, ezzel együtt a családnevek kialakulása szempontjából mindenképpen több figyelmet érdemel. Az, hogy ennek ellenére „még föltárások is alig történtek”, „a teljes magyar nyelvterület XV. századi névanyagának földolgozására pedig mindeddig még kísérlet sem történt” (HAJDÚ 2003: 333), nagyrészt azzal magyarázható, hogy rendkívül nehéz megfelelő mennyiségű és minőségű adatot összegyűjteni egzakt következtetések levonásához. Nem rendelkezünk ugyanis nagyobb területet érintő, a személynéveket is tartalmazó összeírással, adójegyzékkel ebből a korból, így az adatokat egyenként kell összeszednünk az oklevelekből.